

REDACTIA

Arad, Deal Feronos-utona nr. 20.

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an . . . 20 oor.
pe 1/2 an . . . 10 .
pe 1/4 an . . . 5 .
pe 1 lună . . . 2 .

Nr-ii de Duminecă pe an
4 coroane.

Pentru România și străinătăți
pe an 40 franci.

Manuscrisurile nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deal Feronos-utona nr. 20.

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.
de fiecare publicitație.

Atât abonamentele, cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 509.

Buletinul naționalist nu se primește

TRIBUNA POPORULUI

CHESTIA GERMANĂ ÎN UNGARIA.

Grație cuminenței și tactului politic al celor dela cârma statului, în Ungaria este azi și chestia germană. S'a anunțat cu atâta șgomot, se ține la suprafață cu atâta putere și pare că va da Ungurilor încă mult de gândit, așa în cât nimeni nu se mai încumetă, chiar între Unguri, să tragă la îndoiala gravitatea ei.

Fostul deputat și marele scriitor maghiar *Herzog* (nainte *Herzog*) *Eerencz* a scris asupra ei o serie de articole pe care li-a scos și în broșură. Conte *Apponyi* se duse în persoană pe la *Lovrin* și pe la *Versetz* să-l mai domolească pe *Șvabi*. Chiar ministrul *Darányi* fu zilele trecute la congresul din *Timișoara* și pretutendent, în cercurile înalte, e mare preocupare ca nu cumva *Șvabii* să se întoarcă dela *Unguri* și să asculte de *agitatori pangermani*.

Și ca să nu prindă rădăcini între *Șvabi* așa zisii *agitatori*, s'au îngrijit procurorii din *Timișoara* și *Seghedin*. *Cramer*, *Korn* și *Kriesch* fură osândiți. Veniră apoi și căpitanii dela *Timișoara* și *Chichinda*, să mai dreagă și ei ceva: *deteră ordinul de expulsare în contra lui Cramer și Korn*, deși aceștia sunt cetățeni ungari. Un lucru nemaș pomenit nici chiar pe vremea lui *Bánffy*, care nu știa de glumă, nu se sinchisea prea mult de legi.

Și se întâmplă după cum prevestirăm înainte cu câte-va zile, când înregistrăm isprava căpitanului dela *Timișoara*: *toată presa germană la atitudine în contra Ungurilor*. La *Berlin*, *Drezda*, *Köln*, *Lipsca* și alte centre, se scriu articole violente în contra condamnării și expulsării publiciștilor germani, cari n'au făcut altceva decât au îndemnat pe *Șvabi* la dragoste pentru neam. Ear tocmai pe când ministri maghiari erau în *Viena* să discute asupra învoielii cu *Austria*, clubul presei din *Viena* aduce moțiune în care justiția din *Ungaria* este numită *barbară*, ear acele de expulsare, și peste tot: isprăvile administrației în această chestie, clubul presei austriace le numește *asiatice!*

Își poate face ideie ori și cine ce impresie vor produce în străinătate, nu numai în *Germania*, dar pretutendent în *apusul cult*, sentențele clubului presei vieneze. Vorbește nu un ziar ori două, dar se rostește crema cugetătorilor din capitala unui imperiu, căci din clubul presei vieneze fac parte cei mai distinși publiciști, cunoscuți nu numai în *Viena*, dar în lumea întreagă. *Dr Singer*, de pildă, este președintele chiar al Reuniunii Presei *Europene*, și mulți dintre ei ocupă situațiuni înalte în stat și au legături mari în toate părțile *Europene*.

Ear față de învinuirile presei austriace nu mai merge cu tăgăda. Sunt fapte la mijloc, pe care nu mai departe decât zilele acestea, întreaga presă maghiară le lauda. Căci în paroxismul lor n'au vrut să recunoască nici măcar atâta, că nu căpitanul poliției este chemat să intervină și el după ce odată așa zisul „agitator“ fusese osândit pentru fapta sa. Pentru aceeași crimă, e chestie de elementară pricepere a dreptului, nu-i cu dreptate să se dea două pedepse: și temniță la *Seghedin* și expulsare din oraș! Ei, dar ce să le faci! Colegii noștri din *Budapesta* și de pretutendentii prăznuiau pe căpitanii din *Timișoara* și *Chichinda* ca pe niște mari bărbați de

stat: ce n'a știut ori n'a îndrăznit să facă un *Tisza*, *Szapáry*, *Wekerle* și *Bánffy*, a făcut sub *Széll* căpitanul poliției din *Timișoara*! A expulsat pe „agitator“, și astfel a găsit mijlocul de a rezolva radical chestia *șvabească*. Ori poate a dat rețetă și pentru *agitatori* de alte neamuri.

Vorba e că nici *Ungurii* nu sunt singuri în lume și peste cele petrecute chiar înaintea forurilor justițiare de aici, străinătatea își ia drept să se rostească.

Că-i doare pe concetățenii noștri, e de înțeles.

Violențele de limbaj înșă, la adresa „*Nemților*“, nu e un răspuns. Nu se poate adica cu nimic scuza nici asprimea osândelor nici intervenția administrației în chestii de natură atât de gingașe. Și de aceea toate statele din apus vor lua parte publiciștilor germani, ear patria noastră va fi înfățișată ca barbară, justiția ei tirană ear administrația asiatică.

Eată la ce ne-a cumpenit șovinismul maghiar.

Pentru noi, celelalte naționalități din patrie, îndeosebi *Românii*, e o mare satisfacție ceea-ce li-s'a întâmplat publiciștilor germani. Cine nu-și aduce oare aminte de atitudinea absolut rezervată a presei germane când cu prigonirile pe care le-am îndurat noi, publiciștii români?!. A trebuit să li-se întempe același lucru unor publiciști germani, ca în cele din urmă să-și peară rădăcina și albul vienez, și să alarmeze lumea cultă asupra celor-ce se petrec în *Ungaria* în numele dreptății și a patriei.

Să le fie de de învăț și unora și altora.

Germanilor pentru a crede când se plâng alte naționalități.

Ear *Ungurilor* pentru a nu se lăsa răpiți de apostolii falsului patriotism și să nu mai aplaude când procurorii ori căpitanii de poliție prigonesc pe purtătorii de condei ai naționalităților, ci să înțeleagă odată, că cu cât acțiunea e mai intensivă, cu atât reacțiunea e și ea mai potențată. Eată, înainte vreme nimeni nici nu-și mai aducea aminte că sunt *Șvabi* în *Banat*, atât de pacnici erau. Doar *Lenau* în sinul lor se născuse și după chiar mărturisirea unanimă a presei maghiare, când cu prilejul desvlerii monumentului lui mai săptămânile trecute, el cântase tot cu atâta iubire *Țeara-Ungurească* precum o făcuse aceasta *Petősy* de pildă.

Se amestecară înșă la mijloc procurorii și căpitanii de poliție, cari voind să-și câștige merite patriotice, au început haita în contra ziarelor *șvabești*. Reușiră în scurtă vreme să facă martiri ai neamului din *Korn* de pildă, care și în proces se laudase că tatăl seu a fost soldatul lui *Kossuth* în revoluția dela 1848—1849. Acum înșă, după-ce fu de două-ori după oltă osândit în proces de presă și-l mai espulsă și căpitanul poliției, alarmează opinia publică germană și declară, că *respectând autoritățile publice legea*, nu se simte nici el dator să respecte sentențele date în contra-și, ci se espatriează până nu se va da satisfacția convenită ordinei de drept călcată în picioare cu atâta cinism.

Ear opinia publică maghiară nici măcar nu are satisfacția să înregistreze încetarea ziarelor ai căror redactori au fost luați la goană. Nu, ci în locul celor plecați la temniță ori peste hotare, au venit alții. Cel ieșit din temniță va lupta

apoi cu aureola unui martir, cel dus peste hotar va agita acolo încă și cu mai mult efect, așa că de unde până acum *Șvabi* dumeau, autoritățile publice maghiare au reușit de minune să-și deștepte din letargie și să pună în discuția lumii culte și chestia germană în statul ungar.

Majestatea Sa, preabunul nostru monarch, își sberbează azi ziua onomastică. Ca cetățeni leali și mulțumitori pentru părintească purtare de grije, depunem la treptele Tronului urările noastre de bine. M. Sa Francisc Iosif I la mulți fericiți ani!

Dela Curte. Maj. Sa a invitat pe fosta archiducesă *Stefania*, actuala contesă *Lonyay*, că întorcându-se în *Ungaria*, să vină pe la *Viena*. Se da o mare însemnătate acestei invitări, luându-se drept o condamnare a atitudinii puțin pioase ce regele *Leopold* al *Belgiei* a avut față de fida-sa *Stefania* cu prilejul înmormentării reginei *Belgiei*.

Transacțiunea. După informațiunile autorizate ce le are „*Fremdenblatt*“, chestiunile, asupra cărora cele două guverne au să cadă de acord sunt nu cele privitoare la tariful autonom, căci asupra acestora s'au înțeles deja precum s'au înțeles și asupra afacerilor convențiilor vamale. Ci mai sunt de discutat afacerile politice financiare și a reulării

Consiliu de ministri, care a finit mai multe ori, s'a finit ieri în *Budapesta*. S'a discutat pe de-o parte asupra rezultatului negocierilor cu guvernul austriac, ear pe de altă parte asupra proiectului de budget, care va fi depus cuțend pe biroul *Cameret*.

Toți la fel! În ședința sa de ieri consiliul comunal al orașului *Timișoara* a aprobat ordinul prin care căpitanul *Bandl Rezső* a expulsat pe publicistul *Alvin Cramer*. Hotărîrea consiliului i-se va comunica lui *Cramer* în temniță, unde-și face osândă

Lui *Korn* consiliul comunal al orașului *Chichinda Mare* nu-i va mai comunica hotărîrea, ce desigur se va lua după exemplul *Timișorenilor*, deoarece *Korn* nu s'a supus osândei ci s'a expatriat de bună-voie, ceea-ce declară printr-o epistolă publicată în ziarele germane.

Presă maghiară este strașnic indignată în contra clubului presei vieneze, care a luat în apărare pe publiciștii ziarelor *șvabești* din *Banat*. Toate scriu articole de fond violente, continuând să-l numească „otrăvitori“ pe ziaristii bănățeni osândiți și expulsați.

Budapești Hirlap dela 3 Octombrie scrie un lung articol în contra declarației clubului de presă vieneză, spunând despre publiciștii *șvabi* din *Banat* următoarele:

„Pot să se ducă să se plângă la *Viena* și *Berlin*; pe noi nu ne impresionează și pot să scrie ori și-ce despre noi și în contra noastră în presa austriacă și a Germaniei, pe noi puțin ne impoartă. Poporul *Ungariei* tot nu-l vom lăsa pradă străinilor.

Contele *Tisza István* a fost la 3 c. instalat în *Sigetul-Marmației* de procurator al liceului reformat d'acolo. Cu acest

prilej s'a dat un banchet, la care au luat parte și vicarul rubean *Balogh* și cel român gr. cat. *Titu Bud*. Contele *Tisza* a finit un toast pentru buna înțelegere între neamurile din patrie, ca a țfel prin iubirea reciprocă să se poată înlesni propășirea patriei. A zis apoi: „In afară de cultivarea iubirei de patrie, naționalitățile și confesiunile trebuie să lupte cu puteri unite în contra dușmanului comun: în contra celor ce propăgă necredința!“

Studentii români la *Veneția*. Studentii români, în număr de vr'o optzeci, au sosit la *Veneția* *Mercuri* dimineața, la 7 ore, pe bordul vaporului „*Hegedüs Sándor*“.

La sosirea vaporului în bazinul *San-Marco*, au mers într-o împințarea lor cavalerul *Jachia*, președintele secțiunii „*Corda Fratres*“, și *Falsin*, președintele comitetului local.

Primirea studenților români a fost foarte cordială.

S'a strigat: „*Trăiască România*“, „*Trăiască Italia*!“

Toți studenții purtau lena de color națională.

După schimbarea salutarilor, studenții români s'au coborât în piața *San-Marco*, de unde au pornit spre diferite hoteluri ce li-se hotărîseră.

Pretutendenți au fost primiți și salutați în mod simpatice.

D'împreună cu studenții au sosit și câți-va ziaristi români.

La 2 ore după amiază se va face la gară primirea solemnă a reprezentanțelor studențestii din *Franța*.

Cum guvernează *Khuen-Héderváry*?

Despre chipul cum guvernează *Khuen Héderváry*, „*Alkotmány*“ dela 2 Octombrie scrie următoarele:

„Pentru a-i apăsa pe *Croați*, banul *Khuen Héderváry* s'a înconjurat de elementele mai stricate ale inteligenței croate și de *Sârbi* cari sunt inferiori *Croaților* nu numai în ceea-ce privește numărul, dar și calitatea lor morală. Aceasta este cauza adevărată a evenimentelor din urmă.

Banul a pus în gâtul poporului croat pe *Sârbi* și pe elementele slabe croate. Cu ajutorul acestora vrea să-și mențină stăpânirea și mână în tabăra *Starcevicilor* și *Strossmayerilor* până și pe rudeniile *Zrinyilor*.

„Explosia brutalităților din cauza nemulțumirilor în zilele trecute a fost o reacție naturală a brutalității guvernului. Nu „ideia de stat croată“ s'a exprimat atunci, după cum unii vor să însinue, ci ura oarbă împotriva *Sârbilor*, uneltele abile ale politicii maghiare. Explosia aceasta a fost o protestare destul de șgomotoasă în contra politicii banului (dacă, peste tot, se pot numi politică asemenea brutalități!)

„Toate drepturile poporului croat au ajuns lucruri de ris în mâinile banului. Dreptul electoral de pildă este numai o parodie a dreptului. Aleg numai *Sârbi*. Pe teritor croat pe deputați îi alege banul. Unde cu ajutorul funcționarilor și cu al celor interesați materialicește nu isbutește, acolo simplu arestează opoziția. Face alegere unanimă. *Bánffy* era numai un imitator isteț al banului.

„Frucele „politicele energice“ s'au copt bine. Dacă s'ar ivi un cas pentru a pune la încercare forțele naționale, deja mâne s'ar scula în contra noastră toți *Croații*, cu mici și mare, cu o ură încă mai amară decât pe vremea lui *Jellasic*.”

DIN ROMÂNIA.

Dela Curte. Micul Principi Carol, Elisabeta și Maria au sosit azi dimineață în Capitală cu trenul de 11 și 10 m. La gară au fost întâmpinați de dl. Iulian, prefectul poliției, dl. major Brătianu și de Casa princiară. Măne, Principii se vor duce la Constanța, unde vor sta vre-o două zile, și apoi se vor întoarce în Capitală.

Flotila. Incrucișătorul „Elisabeta” și bricul „Mircea”, cari actualmente se află în portul Constanța, vor fi trecute în inspecție zilele acestea de dl. colonel Coslinsky. În ziua de 24 curent, aceste două vase ale flotei noastre vor pleca sub comanda dlui colonel Coslinsky la Sevastopol, spre a întoarce visita flotei ruse făcută la Constanța.

Comisiunea de studenți aleasă pentru primirea studenților italieni a lansat următorul apel:

Iubiți Concetățeni,

Câte-va zile ne mai despart de momentul fericit în care națiunea română va avea în mijlocul ei pe reprezentanții studenției universitare italiene — pe fiii acelei frumoase Italii, care este însăși leagănul Românismului. Frații italieni vin să înapoieze visita camerazilor nostri și — străbătând ținuturi străine, fără să se oprească — vin să ne îmbrățișeze cu devotament și cu iubire, aducându-ne salutul nobilei națiuni de care ne leagă indentitatea sângelui, unitatea menirii de gînte, frăția seculară a celei mai ne-alterate amicitii.

Iubiți Concetățeni,

Studențimea Universitară Română, adânc pătrunsă de importanța acestei visite așa de scumpă nouă, a întocmit o comisiune de recepție, care — împreună cu voi, părinți, frați, și amici — să dea acestor zile caracterul unei adevărate sărbători naționale. Ea va lupta din toate puterile ca să fie demnă de ei, să fie demnă de noi!

Iubiți Concetățeni,

Facem un călduros apel către voi toți și vă rugăm să ajutați această comisiune de recepție prin toate mijloacele posibile. Veniți cu mic cu mare la primirea ce le vom face, secundați-l pas cu pas, nu lipsiți orî de câte-orî va fi nevoie de voi și nu uitați, înainte de toate, că avem datorita sfântă de a arăta fraților italieni, că la gurile

Dunărei din colonia modestă a lui Trajan, a răsărit o soră demnă de Roma glorioasă și Eternă.

Comisiunea de recepție.

București, 17 Septembrie, 1902.

Pat pe scenă

Pe „Lipót-körut” din Budapesta un consorțiu, a cărui membrii fac parte din elita poporului ales al lui Dumnezeu uvlgo — jidani și din nobilii Unguri scăpătați, au alcătuit un fel de institut, cu scopul exclusiv de a câștiga bani. În stitutul s'a botezat „Vigszínház”, teatru comic. Dela existența lui pîn'acum a adus acționarilor sume enorme, și azi dintre acționarilor onorațorii de oarecând, mulți parcurg străzile Pestei în căruță elegantă.

În raport cu înbogățirea acționarilor corupțiunea în Budapesta a luat proporțiuni încât ziua la meazăzi ție rușine să te preumbli pe străzile lui City V și VI, unde s'a așezat în număr mai mare sămănța lui Moise.

Mijlocul? Alianța israelită propunându-și să submineze cu ori-ce preț societatea goilor, cari mai au îndrăzneala să zică, că au drept la averi, fie moștenite fie câștigate, a introdus pe scenă cultul libertății pînă la libertatea ticăloșiei morale. Jidanul așezat în jurul Vigszínházului explicând elastica idee a libertății, după cum cere ținta lui de a exploata, a despoia, de a se înbogăți, a adus pe scenă obscenități, sub cuvînt, că este libertate, a batjocorit creștinismul, sub forma de luptă contra ultramontanismului, stîrpiț-a și stîrpește simțul moral din publicul său, ca descrierându-se moralicește în asilul imbecilităților, să cazăde sine în sinu-l averea goilor. Des ființare morală, noroiu, calumnie, contra tuturor instituțiilor creștine! Duna asptarosa naționalităților, acum e la rînd punerea pe cale a resturnării păcii dintre creștini prin intermedierea reformatorilor, mai înainte contra catolicismului începînd lupta, deșteptînd foamea religioasă în aceștia după averile catolice, apoi fiind-că asta nu se poate, sequestrarea lor, și prin ruina acestora să supună celelalte religii învrăjbite. După religione vine stîrpițarea simțului moral, a moralei însăși, când re bene gesta Alianța

israelită se retrage în sinul apostolilor liberali bine plătiți, ride de goiul despoiat fără inimă și suflet. Un program acesta pregătit contra averei creștine, la noi deocamdată contra celor preoțești, apoi contra celor nobilitare: toate și toate în numele liberalismului, luminei (libertatea vinderei, averilor nemișcătoare, desființarea latifundiului).

Un mijloc de corupere morală e și reprezentarea pe scenă a piesei „Cele trei grații” acum în zilele aceste în „Vigszínház”. Caci rîzînd scoți mai ușor sucul din om.

„Hazánk” dela 2 Octombrie eată ce sorie în primarticolul ei vorbind despre piesa aceasta:

„Cine vrea să vază dame desbrăcate? Dame în costum de culcat? Dame tăvîindu-se în pat? Una, două, trei, deosebit și la olaltă, în păpuși și sub plapomă? Ești destul de curajos să te lupți cu pericolul acesta al ochiului bărbătesc? Atunci să mergi dar la „Vigszínház”.

„Cine vrea să vază bărbați desbrăcându-se? Bărbați în cămașe. Bărbați înferbăntați de un randevu. Bărbați dornici după pat? Te interesezi de astfel de pregătiri de o însemnată plăcută? Să pleci dar doamna mea la „Vigszínház”!

„E vorbă de piesa cu numele „Cele trei grații”, care să predă de câte-va zile în „Vigszínház”. Povestea piesei e stupidă. Efectul, care stîrnește ris este, că căți-va bărbați și femei își înșală femeile și bărbații chiar naintea ochilor nostri. Și ajung chiar pînă la — pat, îi vezi cu ochii. Se și culcă, se și acoper. Se pregătește un luru de un haz deosebit. Dar totuși nu. Niște împrejurări incomodatoare alungă din pat pe drăguți. Publicul se mînie și ride. Prin aceste iată sunt alungați din pat trei bărbați și trei femei. De când sunt pe lume un lucru atît de hazliu n'am mai văzut.

„Patul așternut și destinat pentru folosință scurtă zace de zece pași dela nasul privitorului. I-se spune publicului ca auz nu e vorbă de dormit, ci de înșelat. Patul acesta e centrul. Patul acesta este eșafodul virtuții. Pe patul acesta se tăvălesc toți artiștii dela început pînă la capăt, și așteaptă cu un apetit de lup nevasta altuia. Nu pentru prima oară o așteaptă și nici acumă înzădar. Apare omul masculin și începe a se desbrăca cu o grabă turbată. O privitoare, vecină mea, mă întrebă: oare ce vrea? I-am răspuns, că de bună samă a

inebunit, și așa trebuie să fie. Cu uși deschise, într'o chilie de trecere numai hăbăucul poate să voiască să guste poama oprită. Ținta păcătoasă se sfarmă lovindu-se de stupiditatea aceasta nemărginită a execuțiunii și trebile merg ear strună. Minunată victorie a moralei. Doamnă și domnule! Dacă aveți plăcere să faceți morală lângă patul așternut, să cercetați piesa „Cele trei grații”.

Eată culmea gustului și moralului din capitală.

Și ungurii se laudă, se produc cu ovreii la sărbări democratice și kossuthiste.

Acum să-mi mai spună mie cineva, că ovreul nu știe, cum trebuie mîntuită nația și patria maghiară!

C—a.

NOUȚĂȚI.

ARAD, 4 Octombrie a. 1902.

Ziua onomastică a M. Sale a fost serbată în catedrala din Arad prin servirea mare doxologiei. A servit P. C. Sa R. Ciorogariu, director seminarial, asistat de parochul Vațian și au luat parte toți elevii institutului nostru pedagogico-teologic.

Virilștii români ai comitatului Arad, pe lângă cei înșirați est ca plătind dare mai multă, sunt încă, George Sida, Șiriu, St. Tămășdau, Pețica, G. Petrovici, Pil, Aug. Beles, Șimand, Gr. Mladin, N. Ura, M. Bonea, T. Bulboacă, Curtici, D. Ganea, Semlac, G. Taric, Orlaca, I. Vale, Cheriliș, C. Pavlovici, Păncota, T. Magoș, Covășinț, Dr. D. Barbu, St. Ponta, Pețica, G. Bughisan, Cherechiu, Efram Igrisan, Pețica, I. Roșu Semlac, T. Stan, Cherechiu, F. Chereșeșu, Pețica, I. Codrean, Siclău, I. Tămășdau, Pețica, I. Crista, Socodor, St. Șiclovian, Pețica, Iacob Bolboacă, Ilie Urs, Curtici, Iancu Mara, Pețica, Al. Pasca, G. Vărășand, C. Mladin, Curtici.

Alt „agitator” osândit. La 24 Septembrie n. s'a ținut pertractarea finală în procesul de presă intentat, pentru „agitație”, contra zierului Bunievaților „Neven”. Pertractarea s'a ținut înaintea curții cu jurați din Seghedin. Articolul incriminat e intitulat „Cestiunea naționalităților în parlament” și a fost publicat la 1 Martie în „Neven”. În articol se zice, că guvernul maghiar suprimă drepturile naționalităților garantate în art. de lege 44 dela 1869. Șovinștii și funcționarii jigneac naționalită-

Despre poeta Maria Cunțan.

Preferăm să vedem femeia în literatură așa cum au fost cele mai de valoare dela Săfo pînă la Carmen Sylva: cu o sensibilitate delicată, suflete impresioniste, sincere, cu patimi neînvătate din cărți și neîmprumutate din vre-o atmosferă artificială.

Astfel este domnișoara Maria Cunțan, aș putea zice singura poetesă între cele trei. Volumulul de poezii al domnișoarei Cunțan merită mai multă luare aminte decât majoritatea volumelor apărute în anul din urmă, căci într'însul ni-se manifestă o gingășie feciorelnică, superioară celorlalte scriitoare de versuri. La început d-șoara Maria Cunțan își cântă „dulcele iluzii”, în genul romanțelor lui Șerbănescu, dându-le înău un colorit mai întunecat, ca în versurile următoare:

Nu mă înbești, mi-o spune zarea,
Crai nou când iese pe 'nserat,
Mi-o spune drumul și cărarea
Pe care singură le bat;

Nu mă înbești, mi-o spune plopul
Cel aplecat peste abis
Și mai amar mi-o spune stropul
De lacrimă ce-l plîng în vis.

De m'al iubi, țiaș cădea roabă
Și-n pîgănescul meu amor
Din rime, biata mea podoabă,
Să calci țiaș împleți covor.

Sau:

Să nu coborî, iubite,
În trista mea chilie,
Căci m'ar ucide focul
Întăului sărut.

Rămâi, rămâi departe
Și pentru vecinicie,
Să cânt așa 'n neștire
De-un farmec neștiut.

De-al coborî, s'ar rupe
Și coarda cea subțire,
S'ar spinteca și vîlul
Din via numai țesut.

S'ar stînge și cântarea
Ce-o cânt așa 'n neștire,
Căci aș muri ucisă,
De 'ntăiul țeu sărut...

Dar scriitoarea nu păstrează totdeauna acest ton de o durere intimă; e mai variată decât tovarășele sale de poezie. Împlîcind elemente populare în forme artistice, reușește a schița câteva scene de dragoste idilice în genul lui Coșbuc și Geibel, vorbește de gura clevețitoare a satului și de poezia ritului, cu foarte multă muzică în ritm:

Seara 'n pervaz
Te mai aștept, sau în cale,
Uit, că e azi,
Nu mai știu anul de jale.
Parc'o să vii
Și-o să-ți mai treacă prin minte
Copilării
Ce-al petrecut înainte.

Dudul din drum
Umbra și 'ntinde 'n potică,
Neguri de fum
De peste sat se ridică.
Luna 'ntre plopi
Urcă pe cerul sînin,
Ochi-mi de stropi,
Pieptul de tine mi-e plin.

Jalnicul vers
Greeri-și cântă sub grindă
Rarul țeu mers
Parc'a s'aude prin tindă. —

Parc'o să vii
Și-o să-ți mai treacă prin minte
Copilării
Ce-al petrecut mai înainte.

Aceeași subtilă muzică în versurile următoare:

Talanga răsună lin
Căci soarele ne lasă,
Talanga răsună lin
Și turme după turme vin
De peste deal spre casă.

Cunosc pe sunet turma ta,
Mi-e cea mai dragă mie,
Cunosc pe sunet turma ta
Nebună-mi bate inima
Și plîng de bucurie.

Stau spriginită în pridvor
Cu lacrimi în pleoape
Și-ascult, ș'ascult de pe pridvor
Talangele dela izvor
Aproape... mai aproape...

Aș vrea, dar nu mai știu ce-aș vrea
Și nu știu cum îmi vine,
Aș vrea, dar nu mai știu ce-aș vrea.
Să fiu o floare 'n calea ta
Și să mă ial cu tine...

Versuri ca aceste fac de sigur cinste literaturii noastre mai noue.

(„Convorbiri Literare”).

PE DUNĂRE.

Circiuma lui Ștrul din strada Portului gemea de lume; toată mahalaua era strînsă acolo; eu totuși se îngărmădeau în jurul sobușoarei de fier ce duduia în mijlocul camerei pline de fum și de miros de spirit.

Afară, ger de scăpăra văzduhul, venise de-a binele cumplită iarnă cu toate grozăviile ei; căzuse o zăpadă strașnică și de trei zile ninge fără sfișit.

Din când în când, clopoșelul de-a-supra ușei zlogănea răgușit, și câte-un nou venit se arăta în prag scuturîndu și cizmele de zăpadă și-și lua locul la rînd lângă sobă ca să-și desmoțască mânele înghețate.

Erau toți muncitorii și bareșii din port căzora iarna nemiloasă le răpise pâinea dela gură, lăsându-i fără lucru. Lihniți de foame, degerați de frig își părăseau casele cu nevestele și copiii care cereau pâine și foc, și se adunau la cărciumă să afle ce să mai aude, să vadă: „ce-i de făcut”.

O veste bună se svonise prin oraș: că primăria o să împartă lemne prin mahalale și că o să aranjeze oameni pentru curățirea străzilor de zăpadă.

Chipul lui Ștrul abia se zărea în fundul camerei, în cuprinsul acesta, în care apa de pe cizme se prefăcea în abur amețeați cu fumul din sobă și de țigară și se înălțau în noraș albi străvezii, cari pluteau spânzurați unul de altul în rotocoale minunate.

Bătrînul Ștrul sta după țejghea și urmărea cu ochii mișcările tuturor; îi cunoștea pe toți; știa pe fiecare în parte câte parole are în buzunar și câte acasă; pentru fiecare găsea el câte o vorbă potrivită și prietinoasă. De multe ori, pe când vorbea

șile nemăgăriare încălcându-le limba maternă. Ca exemplu aduce comuna curat slavă Baiun cu 4000 suflete, unde în școală nu e nici urmă de limba maternă, căci toate obiectele se predau în limba maghiară, până și sf. liturghie, ear în biserică cuvântul lui Dumnezeu e predicat în limba maghiară. Cinci-zeci de mii de Bunievași n'au școală și catechisarea copiilor lor se face în limbă străină etc. Pentru acest nevinovat articol autorul Pavel Baciu a fost condamnat la 6 luni închisoare de stat și 200 coroane amendă. La pertractare au asistat foarte mulți Sârbi.

Examen de maturitate. În ziua de 17/30 Septembrie s'a ținut la școala comercială din Brașov examenul de maturitate supletor și de corigență sub președinția dlui protopop V. Voinea, asistat de d-nii Nic. Putnok și Iacob Fekete, ca delegați ai guvernului. Resultatul a fost următorul: Ioan Petra, matur cu nota bine, ear Nic. Popica, Virgil Popovici, Ioan Ghișă și Octavian Neguș maturi.

Vas sub-marin. Ministerul marinei din Franța a vindut prin licitație publică sub-marinul Goubet, primul tip din sub-marinetele franceze. Un sindicat din Geneva a cumpărat micul bastiment, pe care voește a-l transforma acum în vederea unei excursiuni de plăcere pe lac. Decât aceste excursiuni sunt destinate turiștilor amatori mai mult de emoțiune, decât de peisagiu. Fiecare cursă va fi de 25 km. și va costa 25 lei. Călătorii vor primi la imbarcare o poliță de asigurare gratuită de 2500 lei.

Scenă mișcătoare. Mai zilele trecute s'a petrecut la Vatican o scenă mișcătoare. Papa a primit visita bonel, care l'a îngrijit pe când era copil mic. Ana Morena — acesta este numele bonel — are astăzi 102 ani și avea numai 15 ani când a intrat în serviciul familiei Peci. Micul loachim — astăzi Papa Leo XIII. — avea 5 ani. Intrevederea celor doi bătrâni, care a ținut vre-o jumătate de oră, a fost foarte cordială.

Shakespeare va avea un monument în Danemarca. Statuia sa se va ridica la Eisenur în fața faimoasei terase a castelului Kronberg, unde marele dramaturg a pus mișcătoarea întâlnire între Hamlet și spectrul tatălui său. Bustul este opera unui sculptor danez care locuiește în Roma, anume Hasvelrus.

Se scrie din Colonia: Acum treizeci de ani i-se furase șeful de postă a societății drumului de fer Colonia-Minden o scrisoare în valoare de 250 de taleri. Hoțul neputând fi descoperit, șeful postei, asupra căruia căzuse bănuiala, a fost silit să

restitue suma. De o parte a ei a fost iertat și în urmă pus la pensie. Acum câteva zile fostul șef de postă primil dela direcția superioară suma de 3400 de franci, trimișii ei la un anonim din Elveția ca restituire cu dobândă și dobândă la dobândă a sumei furate acum treizeci de ani. Iși poate oricine închipui bucuria bătrânului pensionar, care a scăpat acum și de ori-ce urmă de bănuială ce plana asupra lui.

Monument. Din Streza (Italia) se anunță că acolo s'a desvilit monumentul ridicat în memoria regelui Umberto. La desvilitare au fost de față regina văduvă și văduva ducele de Genova care au fost primite în mijlocul unor mari ovațiuni.

Devotament! Nu de mult, în Italia, un tânăr care intrase în ordinul preotesc, fu victima, după puține zile, a unui foc. El avu așa de grave arsuri, încât medicii chemați să vadă pe bolnav, au declarat, că starea sa este desperată afară numai dacă pe aceste arsuri nu s'ar pute aplica bucăți de piele omenească. Atunci mai mulți seminarisți, doritori să conserve viața camaradului lor, au decis să „cotiseze“ fiecare, cedând puțin din carnea lor, numai în scop de a salva pe nenorocitul lor prieten. A trebuit 50 de centimetri pătrați de piele. Acest frumos act de devotament, n'a fost nefolositor; tânărul preot este actualmente pe deplin vindecat.

Concert de binefacere se va da în Abrud Duminească, în 5 Octombrie st. n. 1902. În sala hotelului „Detunata“, cu concursul doamnei Irena de Vladaia, primadona dela opera din București, a domnișoarei Mariaora Nicola și al d-lui Grigorie Savu, artist dramatic.

Prevestirea mijlocitoare de căsătorie. Un metodist din Mikelyvanke, *Sehrmann*, a chemat pe piața orașului o mulțime de oameni și a ținut o vorbire, în care arată, că peste 3 zile va fi sfârșitul lumii și că toată lumea să se pregătească pentru moarte. La o astfel de adunare populară are drept ori-cine să vorbească. Un tânăr francez, cu numele Ison Wilkie, s'a suit pe tribună și a rostit următoarea cuvântare:

„Iubiți sfetnici! Eu chiar însumi nu știu când va fi sfârșitul lumii, dar dacă e adevărat ce vorbește domnul *Sehrmann*, atunci trebuie să cred și eu, în caz că dă dumnialul crede cea-ce a vorbit“.

S'a iscat un tumult mare. Dar Wilkie nu s'a lăsat așa ușor tras pe sfoară. El continuă vorbirea.

Iubiți amici! Numele meu este Ison Wilkie. Sunt un sorman farmer, dar totuși posed atât, în cât ași putea susține o familie. Iubesc fata domnului *Sehrmann*, și mă iubeste și ea. Dar domnul *Sehrmann* nu vrea să știe de căsătoria noastră, zicând că eu sunt prea sărac. Dacă domnul *Sehrmann* zice și crede, că peste trei zile va fi

sfârșitul lumii, atunci să dea în scris, că eu pot lua de soție fata dumnialui în ziua următoare după sfârșitul lumii“. De abea flui vorbirea Wilkie, toată mulțimea strigă în gară mare, ca *Sehrmann* să implinească pofta farmerului. Și cu aceste Wilkie luă de soție pe frumoasa Jetty, fata domnului *Sehrmann*.

S'a păcălit. Thomas Paine, un polițist și diplomat mare englez afirma într'o societate, că la ori-ce parlament sau adunare minoritatea are totdeauna drept. Peter *Pindar*, un preot tânăr, afirma contrariul. Atunci Paine voind să arate, că el are drept, rugă membrul societății, care stau pe lângă afirmarea lui să se ridice în picioare. Toți se sculară, numai *Pindar* rămase sezând. Dar el nu se lăsa învins și zise: Domnul Paine afirmă că în toate cazurile adevărul e pe partea minorității; dacă așa este, atunci minoritatea acum fiind eu singur, D Voastră toți sunteți cu ideea greșită“.

Răseră toți de isteafa apucătură.

Publicul mare e convins, că ghetetele ce se pot cumpăra în magazinul lui Porter, ce privește calitatea lor, sunt neintrecute. Nu mai e taină, că magazinul lui Porter *Vilmos* din piața Libertății are mai ales un bogat asortiment de ghetete. Comerțul asta a luat dimensiuni uimitoare, ceea-ce își află explicare în faptul, că Porter *Vilmos* nu pierde din vedere interesele publicului și nu stă pe gânduri să dea marfa cea mai bună pe lângă prețurile cele mai estine. Și firma își găsește avantajul, căci cumpărătorii țin la firmă și o recomandă și celorlalți. Mărfurile de toamnă au sosit deja, la ceea-ce — în vederea vremii înaintate și toamnice, — atragem deja d'acum atenția m. on. public.

BIBLIOGRAFIE

A apărut:

Conținutul nr. 9, din revista „Convorbiri Literare“ anul 86, 1902 este: Poesil: Unei copile. Timpul sboară, Primăvara, de Dailiu Zamfirescu. — A fost odată (poveste în versuri, IV), de St. O. Iosif. — Iuvăștarea meseriilor în armată, de A. C. Cuza. — Despre urmașii lui Grigorie Ghika Vodă III. și originea Ghikaleștilor din Moldova, de R. Rosetti. — Mihaiu-Viteazul (sonet), de G. Murnu. — O scriere necunoscută: „Studiul moldovene“ de Al. Russo, de P. V. Haneș. — Trei traduceri din Horațiu, de Al. Odobescu, de V. Părvan. — Corespondența din tinerete a lui Mihaiu Cogălniceanu, de P. V. Haneș. — Marele Dicționar geografic și geologic al Carpaților (umare și sfârșit), de Sava Athanasiu. —

Recenziuni, de Il. Chendi. — Comunicări mărunte, de St. Nicolăescu. — Bibliografie.

„Istoria Judaismului și Jidanii în România“ este titlul scrierii antisemite care a apărut în mare format însoțită de un tablou ce reprezintă chestia jidovească din Moldova și care se poate comanda la dl. M. Savel, în Bacău (România). Prețul unui exemplar 1 leu și 50 bani.

Carte de bucate. A apărut în ediție nouă partea I din Cartea de bucate. „Poftă bună“, de Z. Hodoș, cu multe îmbunătățiri. Cuprinde, pe lângă număroase rețete, la sfârșit menu-uri pentru mese festive și mese de toate zilele, menu-uri de primăvară, vară, toamnă și iarnă. „Poftă bună“ rămâne și în ediția nouă cea mai bună carte de bucate. — Prețul 2 cor, poșta 10 fl. A se adresa: Z. Hodoș în Caransebeș.

ULTIME ȘTIRI.

Inmormântarea lui Zola. Paris, 4 Octombrie n. D-na Zola a chemat la sine pe Dreyfuss și l'a rugat să nu ia parte la inmormântarea soțului ei; inmormântarea va avea adică un caracter de manifestație literară și prezența lui Dreyfuss i-ar da caracter politic și desigur ar provoca și demonstrațiuni politice. Pentru a se în-cunjura aceasta, d-na Zola a insistat să nu participe la inmormântare. Zola la început n'a vrut să se supună, spunând că ar fi o ingrătitudine și lașitate să nu dea onorurile ultime binefăcătorului său. Dar' în cele din urmă a cedat.

— A făcut mare senzație aici știrea lui „Heraldo“ din Madrid, care afirmă că Impăratul Germaniei a condolat telegrafic pe d-na Zola. Amicii lui Zola desmint însă această știre. „Libre Parole“ scrie că de fapt telegrama există, numai nu vor să o publice. Impăratul a avut însă motive să regrete pe Zola, de oare-ce el a folosit mai mult Germaniei decât Franței.

— S'a deschis listă de subscripție pentru a i-se ridica statuie lui Zola.

Red. respons. Ioan Russu Șirianu. Editor Aurel Popovici-Barcianu.

cu câte unul, clipea șiroi din ochi și cu bucața de creț între degete, își făcea pe teighea socoteala vnzărel.

Dela o masă din fund se ridică un om nalt, slab, cu căciula trasă pe urechi, cu gâtul învălit într'o legătură de lână împletită.

Se opri în fața ovreului.

— Vinzare bună, jupăze Ștrul.

— Sluga moitali badi Toma; da cu daturja ceea ci facim?

— Ei, ce să faci? punem sechestru pe căciulă, doar că altă n'am ce; de unde să-ți dai? c'asa suntem noi barcagii, biăstămași să murim ierna de foame.

Esind în stradă își îndesă bine căciula pe urechi și mâinile în buzunari, luând'o încet prin zăpada care scârșia sub tălpele cismelor.

Și cum mergea el așa plecat, cu ochii în pământ, jucându-l pe dinainte albul lucitor al zăpezii, un gând chinuitor îl frământa mintea, și în zadar căta să-și alunge din auz vorbele copilului spuse cu o seară înainte. Al... le-auzise el bine, deși se făcuse că nu-l dă ascultare.

— Mămucă, înainte tata aducea în totdeauna o pâne subțioară; acum nu-l e foame?

— Nu vrea Dumnezeu să-l dea — îi răspunse-se măsa.

— Rău om trebuie să fie Dumnezeu acela, mămucă — și vorbele acestea îi picurau în auz dureros, nelnterrupt, chinuindu-l sufletul.

Tocmai în fundul mahalalei, în capătul ulicioarei, drept în fața casa lui, s'a oprit așa în neștiere; par'că nu-l venea să între înăuntru.

A rămas pe gânduri, căutând posomorit spre fereastră la un ochiu de geam pe

jumătate spart și lipit cu o gazetă, care sibirinea plesnindu-și un colț deslipit.

Un glas ascuțit de femele se auzi din năuntru:

— Și intră odată, bre omule, în casă.

El deschide încet ușa; în fundul odăiței pline de fum, pe pat într'o movilă de velințe strentăite, dormea un copil.

Nevasta lui, o femele mică și uscățivă, cu un alt copilăși în brațe, îi eși înainte:

— Da pe unde bați câmpii? că te caută Spuru acela, misitu; ci-că să treci dincolo pe un boer proprietar dela Măcin.

— Unde-l? poate-mi pică vre-o câp-va lei.

— Ci-că să-l găsești în port la agenția rusească.

Pe când Toma se îndrepta grăbit spre port, femeea îi mai strigă răstit din pragul ușei:

— Adu o pâne când te-î întoarce și dă pela spișărie după niște picături pentru copil

În capătul ulicioarei dintre magazinele cu grine, i-a întâlnit — Spuru sta de vorbă cu proprietarul dela Măcin: un boer scurț și gros învălit într'o blană mare de lup.

De geaba i-a spus Toma că-l greu de trecut printre sloiuri, că-și pune viața în primejdie, doar a scoate ceva mai mult; boerul nu eșea din prețul lui.

În sfârșit s'au împăcat cu șeșe lei — ce era să faci? nevasta îi aștepta acasă cu pânea și doctoriile pentru copil.

Au plecat spre malul Dunării; ear Toma s'a răpezit spre cărciumă să cheme pe Iancu să-l ajute la barcă.

Iancu, un băet nalt și slab, îi era nepot: îl creștea el de când se începuse tată-sau căzând de pe-o schelă descăr-carea cărbunilor dintr'un vapor.

După ce au tras câte-o cinzeacă de rachiu, să se încălziască, au luat-o amândoi la fugă spre Dunăre.

Barca era scoasă pe mal; cu greu au dat-o ei la apă; i-au potrivit cărma și lopețile și au intrat toți trei în ea.

Vântul, rece de îngheta suflarea, mugea turbat frământând valurile nebune ce jecau sloii de ghiață legănați greoi în drumul lor în scursul apei.

Ce-i drept: nu era ușor lucru să treci Dunărea pe o așa vreme; dar Toma îi știa el bine toate nebuniile ei înșelătoare — doar pe malul ei crescuse, și ea îl hrănea încă; și tot ea avea să-l înghită odată.

Toma se ridică în picioare cătând în lungul apei, își făcu cruce și puse mâna pe lopoți.

Barca se smucei din loc clătindu-se și alunecă înainte făind cu botul poșghița de ghiață ce se prindea vnzând cu ochii.

Aci înălțându-se pe creasta unui val, aci culcându-se pe o coastă între două valuri, barca se strecura printre sloiurile ce-i eșeau în cale.

Proprietarul sta înmărmurit în fundul bărcii. Toma cu brațele încordate sufla din greu lăsându-se cu greutatea trupului pe lopoți; Iancu în picioare, cu cangea în mână, împinge în lături sloiurile ce le închideau drumul, pe când barca trosnea isbiturile lor.

Trecuse de jumătate; curentul tare îi luase la vale când, un sloi mare le eși de-a curmeziș; băeatul își sprigini cangea în pept împingând din răspuțeri.

Toma cum își aruncă ochii în urmă, sârri în picioare dând drumul lopoților și se repeși la cange să dea sloiul în lături; dar era prea târziu: o trosnătură puternică și

barca isbită, părăind din toate închieturile se prăvăli rostogolindu-se cu chila în sus.

Și sloiurile o luară înainte; pe când în urmă, cei trei oameni se sbăteau între valuri.

Proprietarul greoiu în blana lui, se duse ghiulea la fund.

Băiatul se mai luptă cât-va timp înnotând cu greu, până îl părăsiră puterile și dispăru înghițit de valuri.

Ear Toma înotând în picioare se prinse cu mâinile de un sloi și sprigini pe coate și pe bărbie se sbătea să-și salte trupul de-asupra.

Lumea strînsă pe cheu, căta îngrozită fără a-i putea da vre-un ajutor, pe când el se frământa despera, cu capul gol, perdut, ținându-se cu unghiile înfipite în ghiață.

Trupul îi amorțea de răceala apei; ear capul îi ardea în flăcări de un gând ce-i scăpăra prin minte: — acasă îl aștepta cu pânea și doctoriile.

Avu o clipă amenințătoare, încă o sfortare desperată; dar mâinile îi scapă și alunecă, sloiul îi prinse desubt.

Căți-va clăbunci se ridicară la suprafață și în locul unde-l înghițise, de-asupra lui, valurile se închideau ferbând o clipă în loc și earăși se porniră gonindu-se în jocul lor nebun și sălbatic.

Ear vântul urlând de groază spulbera fulgii care se topeau atingând fața răsvrătită a apei.

Departe printre sloiuri, un punct negru se zărea plutind în jocul valurilor: era căciula lui Toma barcagiu.

Jean-Bart.

A apărut:

STROPI DE RÓUĂ

DE
ELENA DIN ARDEAL.

Prețul 1 cor. plus 5 fil. porto.

Se află de vânzare la Administrația ziarului „Tribuna Poporului“.

„VICTORIA“

instituit de credit și economii, societate pe acții.

Sediul: Arad, casa proprie, calea Arhiducele Iosif nr. 2.

Intemeiată la 1887.

Capital de acții: 600.000 cor. — Fond de rezervă 300.000 cor.

Depuneri 3.000.000 cor. — Circulația anuală 44.000.000 cor.

Primește depuneri spre fructificare, după cari solvește 5% interese fără privire la termenul de abdicere. — Darea de venit după interese încă o solvește institutului separat.

După starea casei depuneri până la 2000 cor. se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abdicere. Depuneri se pot face și prin poștă și se efectuează momentan după sosirea comandel.

Direcțiunea institutului.

657 — 19

Cel mai plăcut și cel mai bun preparat pentru vărsirea părului este

MELANOGENE

de culoare neagră și brunetă. — În timp de câteva minute prin acest excelent și nestricăcios preparat se pot văsi în culoare neagră sau brunetă: părul, barba și mustața. — Această culoare e permanentă și nu se poate deosebi de culoarea naturală; nu se murdărește și nu se poate spăla nici cu săpun nici cu apă caldă. E nestricăcios și întrebuintarea e foarte simplă. Prețul preparatului e: 2 cor. 80 fileri. Preparatul, care

face părul blond,

ori-cărui păr, în câte-va minute, îi dă atât de plăcuta culoare blondărie, în colorarea inului, cenușie sau de ori-ce culoare dorită, fără-ca să atace părul. — Prețul: o sticlă 1 cor., o sticlă mare 2 coroane.

Poftiți a fi cu atențiune la marca de patentă!

TEA HAJDU

este un preparat probat în nenumărate cazuri pentru boala de pept și plămâni.

Se poate folosi cu cel mai bun succes în contra tusei, durerii de gât, răgușelii, în contra tusei măgărești, îngroșării, în contra tuturor boalelor de pept; în contra îmbolnăvirii de gât, laringe, pământ, în contra respirației grele, a boalei de pept și a astmei etc.

Prețul: 50 fileri.

698 — 30

SPIRT CONTRA REUMEI

(spirtul „Mankós“)

se vinde în preț de 1 coroană.

S'a dovedit ca un preparat excelent în cazuri de boala de: reumă, de cangrenă, amorțirea mușchilor, dureri de nervi, de crucea spinării, de junghieri, paralizii, amorțelă de mușchi și vine, precum și pentru înviorarea pielii etc. La slăbire din pricina bătrâneții, precum și la oboselile turiștilor, înainte și după ture mai lungi, ajută mult prin ungerea (frecarea) cu acest preparat (numai în exterior). S'a probat în cazuri nenumărate.

Gutori FÖLDES KELEMEN,

apotecă și laborator chimic

Telefon 111.

în ARAD.

Telefon 111.

Cel mai bun croiul

Insoțirea

Călțunurilor

din Arad

Strada-Bisericeii (Palatul Minorităților).

Singură în felul său ține în deposit numai fabricații proprii sau gătește la comandă

gethe pentru dame și bărbați,

cum și păpuși pentru băieți și fete,

apoi gethe, comande și alte soluri de încălțăminte, cizme de juft, veritabil rusec, cizme pentru vânători, gethe de Stirla.

Cele mai elegante gethe de promenadă, de dans și de casă.

Toate acestea nu sunt lucruri de fabrică, dar sunt confecționate în propriile noastre ateliere, și mai ieftine și mai bune.

Comande din afară se execută prompt și cu prețuri foarte moderate.

Trimitem și la casă gethe de probă în ori-ce timp dorit.

Aparat elastic pentru călcăie, invenția lui Löderer, căpitan de honvezi reg. ung., aplicabil atât la gethe de dame, cât și la gethe pentru bărbați, se poate avea numai de la noi.

Mare magazin de creme și lakk-uri în diferite colori.

742 — 13

Prețuri ieftine de necrezut!

Prăvălie de mode

ROSENBLÜH H. ȘI SOȚUL

în ARAD

Colțul pieței Szabadság și stradei Forray.

Recomandă marele său magazin de mode pentru dame: mătasuri, pânzături și chifonuri.

Trusouri gata, barcheturi, piapome și matrațuri, confecțiunea noastră proprie.

Cele mai bune fabricate solide, și prețurile cele mai ieftine.

Materie fină pentru reverenzi, cari își conservă culoarea, în Arad numai la noi se află în asortiment bogat.

Executăm confecționarea de

reverenzi, paltoane, pardesiuri,

și le pregătim prin binecunoscutul croitor Dragan Adamovici.

Avem în mare asortiment materie și mătasuri pentru

ornate și prapori bisericești.

Putem prezenta nenumărate scrisori de recunoștință despre reverențele ce noi le pregătim, precum și despre serviciul nostru bun și ineseptionabil.

La dorință cîrrespondență și în limba română. George Iankovics, Premier.

Cu distincă stimă:

Rosenblüh H. și soțul.

792 19 — 25